

AIDS – Hazugság?

Információk az AIDS-ről, a kitalált betegségről!

DAYENG Alapítvány

Független tudományos kutatás a több mint 200 tudóst és orvost felölelő világhálózat által

AIDS, a kitalált betegség

Dr. mult. Johann Menser, Dayeng Alapítvány

Anne Sono, a berlini filmes hat, különböző országból származó nőt kísért végig, akiknek az AIDS diagnózist vágta a fejükhöz. Mind a hatan felismerték, hogy valami nincs rendben a hivatalos AIDS-elmélettel. Nagyon sajnálatos, hogy az emberek nem jutnak hasonló felismerésre. Mi, a Dayeng Alapítvány tudósai intenzív és pontos kutatást végeztünk az AIDS-re vonatkozóan.

Az AIDS mítoszát elég intenzíven terjeszti a WHO, az Egészségügyi Világszervezet. De kicsoda tulajdonképpen ez a WHO? Először is a WHO-t kötelező jelleggel több állam finanszírozza, mivel a WHO az ENSZ egyik „gyermeke”, amit a pénzügyi elit és a vezető iparágak alapítottak, tehát egy meghatározott érdekközösség által jött létre. Az egyik legfőbb érdekcsoport természetesen a gyógyszeripar, mivel ez a leghatalmasabb iparág, és ennek megfelelően az ENSZ tagállamai mellett a gyógyszeripar is támogatja a WHO-t.

Ön megbízna abban a labdarúgó bíróban, akit a két csapat egyike fizet? Nem? Akkor miért bízik a WHO-ban? A WHO a valóságban a gyógyszeripar marketing részlege és többek között arról gondoskodik, hogy világszerte minél több kisbabát oltsanak be, akiből évente 20 millióan halnak meg, illetve az oltást túlélő kisbabák még fejlődésben lévő, gyenge immunrendszerére is hat és gyakran tönkreteszi azt.

Tudta Ön ezt? Ezeket a tényeket nem kezelik nagy titokként, de a legtöbb ember túl kényelmes ahhoz, hogy ezeket tanulmányozza és egy olyan rendszernek teszi ki a gyermekeiket, aminek egyetlen érdeke a magas profit elérése. Orvos vagyok, és én is ebből a rendszerből érkeztem, de minden itt leírtat tanúsíthatok.

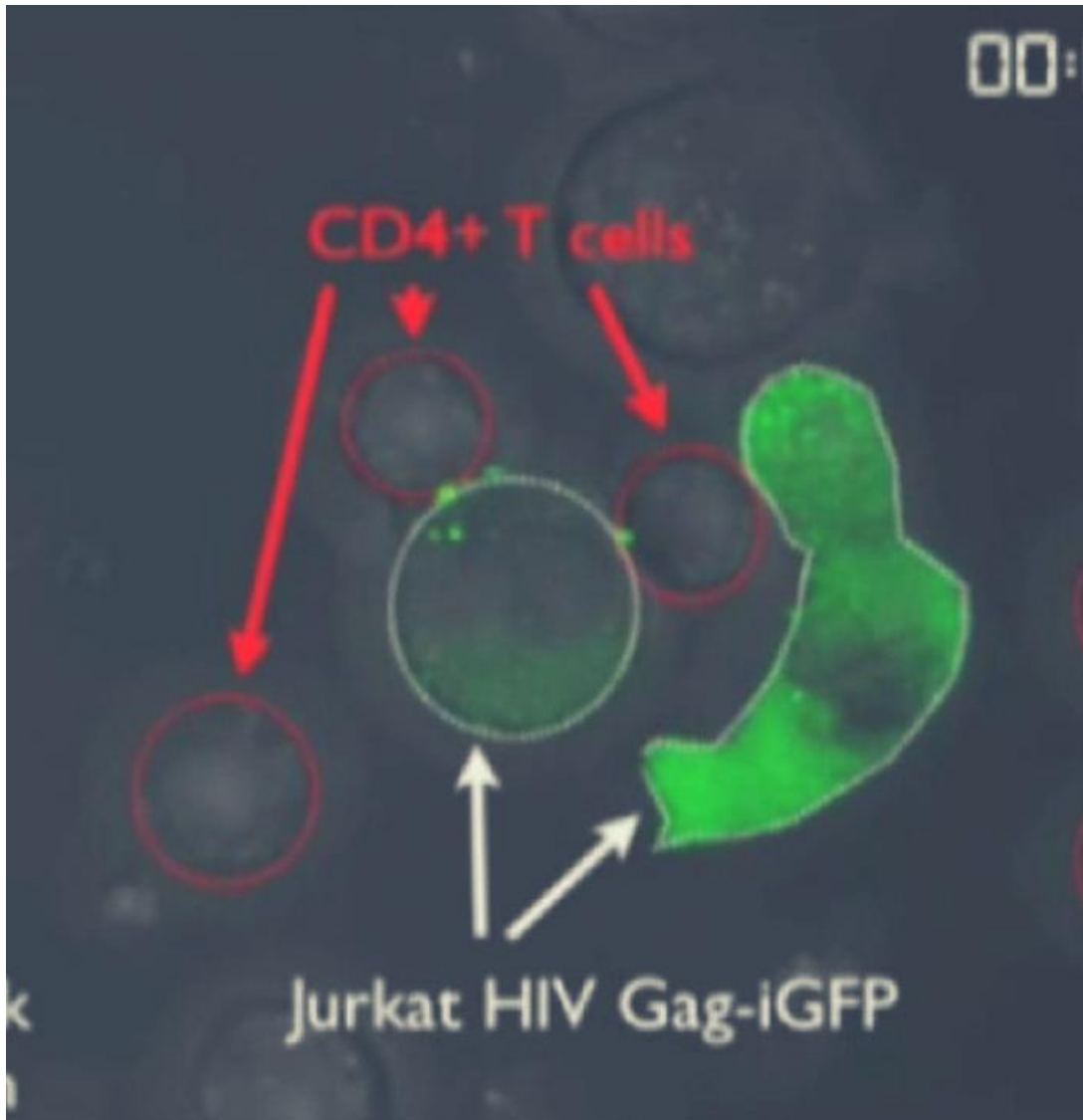
De térjünk vissza az AIDS-re. Először is tudniuk kell, hogy hivatalosan hogyan jellemzik a vírusokat: nem élőlényként. Meglepődtek? Igen, valóban nem élőlényként ismerik a vírusokat, mert az elmélet szerint nem rendelkeznek sejtmaggal és nincs anyagcseréjük, és ha egyik sem áll rendelkezésre, akkor a hivatalos tananyag szerint nem tekinthetők élőlényeknek.

Na, itt lesz igazán érdekes a történet...

Milyen nagyok a sejtek? Az emberi test körülbelül 10 a 13.-on, 20-200 μm (petesejt és a nagyobb idegsejtek) és 4-7,5 μm méretű (gliasejtek, az idegrendszert támogató sejtek és a sejtmag nélküli vörösvértestek) sejttel rendelkezik. Milyen nagyok állítólag a

vírusok? $400 \text{ nm} = 0,4 \text{ }\mu\text{m}$. A legnagyobb vírusok akkorák, mint a legkisebb baktériumok. A legtöbb baktériumot fénymikroszkóppal lehet láthatóvá tenni. A vírusok és a legkisebb baktériumok számára a fénymikroszkóp felbontása nem elegendő. Látják Önök is a jelentős méretkülönbséget a sejtek és a vírusok között?

A kérdéses „tudósok” állítólag mégis lefilmezték azt, ahogy a HIV-vírus egyik vírusfehérjéje megfertőz egy emberi sejtet, ahogy az állóképen is látni lehet.

Foglaljuk össze azt, amit a vírusokról hivatalosan tudunk. Úgy tűnik, hogy a vírusok nagyon kicsik és ezért mikroszkóppal sem láthatóak. A méretbeli különbséget úgy kell nagyjából elképzelni, mintha a vírus egy ember lenne, az amerikai Washington állam pedig egy sejt. A fent látható állóképen azonban az állítólagos vírusfehérje is akkora, mint a sejt. Hogy lehetséges ez? A következő paradoxon: a hivatalos álláspont szerint a vírus nem élő szervezet, mivel nincs sejtmagja és nem rendelkezik anyagcserével. Hogyan tud egy anyagcserével nem rendelkező, nem élő szervezet fehérjét előállítani?

Tudomány? Ó, nem, ez nonszensz! De akkor miért vesz részt olyan sok tudós ebben a csalásban? A válasz ugyancsak egyszerű: mert ezeket a „tudósokat” ezek az érdekcsoportok fizetik, tehát tőlük függenek. Ezen kívül ma már nincs független kutatási lehetőség, ezt már csak a Dayeng Alapítvány nemzetközi alakulata végzi.

Mi történik az emberiséggel, hogy minden hülyeséget el lehet neki adni csak azért, mert a hivatalos intézetek ezeket az információkat terjesztik? Ezen intézmények érdekeinek mindenki számára világosnak kellene lennie. De mi is a HIV és az AIDS-hazugság tulajdonképpeni értelme? A válasz nyilvánvaló: az elképzelhetetlen nagy profit! Minden betegség, különösképpen az, amelyik kitalált, biztosítja ezt a folyamatosan emelkedő profitot.

Tekintsünk vissza az influenzaoltások alapján végzett oltásokra. Képzeljék el azt, ahogy a hivatalosan élőlénynek nem nevezhető vírusok minden évben nagyjából ugyanabban az időszakban megegyeznek, hogy több millió emberhez indulnak útra azért, hogy eljuthassanak hozzájuk. Természetesen van oka az úgynevezett megfázásos megbetegedéseknek, és természetesen bizonyos kórokozók a felelősek ezért. De a kórokozók már ott vannak. Az esetek többségében egy egészséges, erős immunrendszer kiválóan képes ezeket a kórokozókat legyőzni, illetve megsemmisíteni.

Amikor azonban az immunrendszert megterhelő időjárási viszonyok, a vitaminhiány és a stressz legyengíti a szervezetet, akkor a kórokozók átveszik az irányítást.

Gondolkozzon el a következőn: miért állnak meg ezek az úgynevezett influenzahullámok azon országok határánál, ahol relatív kiegyensúlyozott a klíma és ahol az év 365 napjában elérhetőek a friss gyümölcsök és zöldségek?

Hogyan magyarázzák ezt?

Szabadítsa fel magát és tegyen fel megfelelő kérdéseket. Kérjen egyszer az orvosától egy úgynevezett AIDS-tesztről szóló szórólapot és olvassa el. Ezután megállapíthatja, hogy a szórólapon leírt AIDS vagy HIV-vírus tesztek nem alkalmasak arra, amire ezeket a teszteket használják. Igen, ez valóban ott áll, de az orvosok és a teszteket készítő állomások sohasem adják oda ezt a szórólapot az érintett embereknek.

Miért is nem?

Hagyja abba az áldozatszerepet, lázadjon és tegyen fel kérdéseket! A független Dayeng Alapítvány kutatóközpontjának tagja vagyok és a Dayeng Alapítvány klinikáján dolgozok a fülöp-szigeteki Samal-szigeten. Már nagyon sok, úgynevezett AIDS-beteget kezeltem, és mindegyikük egészséges ma is. Csupán leállítottuk az immunrendszert gyengítő gyógyszereket és újra aktiváltuk az immunrendszert.

Az, hogy miért választja az emberek többsége inkább a halált ahelyett, hogy egyszer utánagondolna és feltenné a megfelelő kérdéseket, még nem tárult fel előttem.

Dr. mult. Johann Menser

Dayen Alapítvány

AIDS

Egy úgynevezett AIDS-beteg részéről kérdés érkezett hozzánk 2018 szeptemberében, aki maga is kutató és ezért vált szkeptikussá az AIDS-szel kapcsolatban. Kutatásának köszönhetően rátalált a weboldalunkra, és bizonyos adatokkal kapcsolatban tanácsot kért.

A következő e-mailt küldtem el akkor számára. Azt gondolom, hogy az Önök és ismerőseik számára is érdekes lehet a következő kérdés-válasz szöveg. A neveket nem jelenítettem meg azért, hogy a személyek neve ne kerüljön napvilágra.

Tisztelt ... Asszonyom!

A nevem Dr. mult. Johann Menser, a sejtbiológia szakértője vagyok, és örömmel válaszolok a kérdésére. Először is ezzel a bizonyos „helper T-sejt” tesztel kapcsolatban (CD4+ limfociták) elmondható, hogy ezek a sejtek a T-limfociták egyik alcsoportját képezik, amelyek ezen túlmenően a fehérvértetek alcsoportjához is tartoznak. Ezek az immunrendszer nagy mikrokozmoszának részei. A fehérvérsejtek meghatározásának keretében (immunállapot meghatározás) mennyiségileg mérhető a helper T-sejtek száma a vérben. Az immunrendszert már több mint 30 éve kutatjuk, és még nem jutottunk a végére. A rendszer, amely inkább az iparágak propagandistáiból, mintsem komoly sejtbiológusokból áll, azt mondja, hogy az immunrendszer bizonyos védekező sejtjeinek számából következtetni lehet egy adott betegségre. Ez tudományos ostobaság! Az immunrendszer nagyon bonyolult és egyedi. Folyamatosan dolgozik, hiszen ez az ő feladata. Tehát akár óránként különböző értékeket kaphatunk. Ehhez elég egy gyors futás, egy megerőltető tevékenység, a havi vérzés, a szeretkezés vagy egy könnyebb fertőzés.

Mindezekből végkövetkeztetést levonni egy meghatározott vírustámadással kapcsolatban éppenséggel nevetséges, hacsak nem lenne veszélyes az emberre nézve.

Nézzük meg ezt az úgynevezett HIV-vírust: 1984. április 23-án Robert Gallo azt állította egy sajtótájékoztatón, hogy talált egy vírust, ami az AIDS megjelenéséért felelős. A HIV apját, Gallo-t 1992-ben tudományos csalásért elítélték. Erre a következtetésre jutott az amerikai Nemzeti Egészségügyi Intézet. A gyanú oka: Gallo állítása, miszerint felfedezte a HIV-vírust. Annak ellenére, hogy Gallo-t krónikus hazugként leleplezték – mivel a saját előnyére ismételt eltorzított, visszatartott és helytelenül értelmezett tudományos adatokat –, Gallo még ma is az ortodox AIDS-kutatás alapfigurájának számít, akinek azonban semmi köze a tudományos kutatáshoz.

A HIV-pozitívnak tesztelt nők egyharmada a várandósság során kapja ezt a diagnózist. Ugyanakkor ez gyakran egy nehéz, szenvedéssel teljes út kezdete az anya és a gyermek számára. A hivatalok a legintimebb dolgokba is beavatkoznak. A felírt gyógyszerek gyakran pusztító károkat okoznak. A legrosszabb az egészben az, hogy számos bizonyíték utal arra, hogy éppen a várandós nők hamar kapnak ilyen diagnózist annak ellenére, hogy makkegészségesek, ahogy az első bekezdésben is leírtuk.

A müncheni Női Egészségügyi Központ információ szerint nagyjából a tesztelt nők harmada kapja meg a várandósság során a „diagnózist”. Abból a 14 000 nőből, akinél a HIV-teszt pozitív lett 2010-ben Németországban, kb. 4600-at a várandósságuk során „fedeztek fel”. Ez azt jelenti, hogy az ő gyermekeik is – amennyiben nem váltak abortusz áldozatává – megkapták a gyógyszereket, mivel a gyógyszerek megtagadása olyan komoly szankciókhoz vezethet, mint a gyermekek felügyeleti jogának megvonása, vagy akár a gyermek szülőktől történő elszakítása.

A gyógyszerek a kromoszómák és a mitokondriumok DNS-ét károsítják, amelyek a genom és a teljes anyagcsere kialakításáért felelősek. A következő generációra vonatkozóan csak negatív hatásokkal számolhatunk.

Egy diagnosztikai vizsgálat csak akkor használható, ha specifikus, szabványosított és újra előállítható.

A HIV-tesztnél nem ez az eset. A HIV vizsgálat során a HIV-víruson antitesteket kellene kimutatni. A vírusnál azonban az egyik leglényegesebb dolog hiányzik: a vírust tudományosan mindeztidáig még nem igazolták.

Kétfajta antitestvizsgálat létezik: az Elisa-módszer és a western blot teszt. Aki veszi a fáradságot, és tanulmányozza a HIV-teszt szórólapját, valószínűleg elutasítja a vizsgálatot. Ott azt mondják például, hogy: „Az emberi vérben ma nincs bizonyíték a HIV-antitestek hiányára vagy jelenlétére.” (Abbott Laboratórium)

„A HIV-specifikus antitestek számára nem létezik nemzetközileg elfogadott szabvány.” (a Roche-Konzern Elisa-módszere)

„A negatív vizsgálati eredmény nem zárja ki a további vírusszaporulatot vagy a fertőzést.” (az Innogenetic Vállalat vérvizsgálata)

Vagy: „ezt a próbát nem lehet a HIV-1 vizsgálatára vagy a HIV-1 fertőzés megállapításának diagnosztikai vizsgálatára felhasználni.” (az Abbott PCR-tesztje)

A szórólapok a tesztekkel együtt megérkeznek a laborokba, azonban a tesztelt személyekhez már nem jutnak el. Hacsak egy felelős orvos nem világosítja fel a betegeit az eredmények megkérdőjelezhetőségéről. Ilyen orvosokat Európában egyelőre még nem lehet találni. Mindemellett erősödik a PCR-tesztek használata. Ez a PCR-teszt állítólag nem a HIV-antitesteket, hanem a vírus részeit keresi. A PCR-teszt alapján az úgynevezett vírusterhelést mérik. A definíció szerint, hogy mikortól számít a HIV-teszt vírusterhelése pozitívnak, önkényes alapon működik, és minden országban máshogy alkalmazzák. A PCR-teszt testünk azon alkotóelemeit vizsgálja, amelyek minden emberben előfordulnak és amelyeknek nincs köztük a vírusokhoz.

Ezekhez az eredményekhez csatlakozik a firenzei egyetem egyik újkeletű tanulmánya. Kary Mullis kémikus, aki 1993-ban a polimeráz-lánreakciók (PCR) felfedezéséért elnyerte a kémiai Nobel-díjat, egyértelműen azt mondja, hogy az általa kifejlesztett eljárás nem alkalmas arra, hogy a HIV-fertőzést bizonyítsa. Ez teljesen logikus is, hiszen nem lehet egy vírust bizonyítani, ami nem is létezik, illetve amit ez idáig senki sem tudott bizonyítani. Ebből következik: a HIV/AIDS-re is vonatkozik az, amit már a nagy osztrák satíráíró, Karl Kraus is tudott, hogy: „az egyik legelterjedtebb betegség a Diagnózis”. A cél: a népesség világszintű tesztelése.

Bill Clinton és Bill Gates jelentős szerepet vállalnak Kínában. Itt sok millió dollárt adományoztak azért, hogy dolgozók ezreinek biztosítsanak oktatást, akiknek az lesz a feladata, hogy a népességet az AIDS-központokban teszteljék. A cél egy 80 %-os vizsgálati eredmény. Afrikában néhány országban ezt már elérték. Annak ellenére, hogy Németországban, Ausztriában, Svájcban, Olaszországban és Angliában a kormányok és az egészségügyért felelős intézmények, az AIDS-központok már bizonyították, hogy a HIV-tesztek nem szolgálnak bizonyítékként, Afrikában és más szegényebb országban még egy lapáttal rátesznek: sokoldalúan használnak olyan

úgynevezett gyorsteszteket, amiket Európában – milyen meglepő – már betiltottak, mert hivatalosan is megbízhatatlannak számítanak, és így természetesen az összes többi is értelmetlen, de hiszen ezt már tudjuk. Ezen kívül ott teljesen más a betegség definíciója, az úgynevezett Bangui-definíció. Eszerint képzeljük el, hogy látszólagos HIV-pozitív diagnózisokat állítanak fel. A szegényebb országokban élő emberek a rossz táplálkozás, a környezeti terhelés és a rosszminőségű ivóvíz következtében kialakult általános tünetek miatt gyorsan elérik ezeket az értékeket, hiszen az immunrendszerük folyamatosan dolgozik. Ezen túlmenően arról is beszámolnak, hogy az országok vagy a kórházak számára elérhető fejlesztési segélyek nagysága közvetlen összefüggésben van az AIDS-es esetekről szóló beszámolókkal. Tehát az orvosok számára kézzelfogható pénzügyi előnyt jelent az, ha a korábban tuberkulózissal vagy maláriával diagnosztizált betegeket ma AIDS-betegként jelentik le.

Egyetlen más „betegség” sem avatkozik be ilyen komoly mértékben az életbe vagy az emberek önrendelkezési jogába. A foglalkozástól, a szexuális életen és az élet tervezésén keresztül minden életterületre hatással van. A HIV-pozitív diagnózis tulajdonképpen sterilizációhoz vezet.

A feltételezett fertőzésveszély miatt nem szabad védekezés nélkül nemi együttlétet folytatni. Ha mindkét partner megegyezik abban, hogy védekezés nélkül szeretkeznek, az számára, vagy a pozitívnak beállított személy számára beláthatatlan következményekhez vezethet, amiről például a norvég Line Halstad is tudomást szerzett. Mielőtt új barátjával intim helyzetbe került volna, tájékoztatta a diagnózisról. Amikor a kapcsolat megszakadt, az elhagyott feljelentette a korábbi barátnőjét, hogy megfertőzte HIV vírussal. A bíróság vétkességének bizonyítékeként elfogadta a jelentősen megkérdőjelezhető teszt eredményét és fellebbezés lehetősége nélkül két év börtönbüntetésre ítélte el a nőt.

A HIV-pozitív teszt következményei a várandós nők számára a legvégzetesebbek.

A nőben és a meg nem született gyermekben indokolatlan halálfélelmet alakítanak ki. A „Nem maradok csendben” (I won't go quietly) c. film két főszereplője arról számolt be, hogy az orvosok abortuszra kényszerítették őket. Ha ellenkeznek az orvosokkal és meg akarják szülni a gyereket, azt nem tehetik meg természetes úton, legalábbis az országok többségében. Császármetszéssel kell megszülniük a gyereket. A szoptatás is tilos a nyugati országokban, mivel állítólag nagyobb a fertőzésveszély. Ezt a feltevést egyetlen tudományos tanulmány sem igazolja, ahogy Marian Thompson, az amerikai szoptatási szakértő is mondja, ennek ellenére világszerte népszerűsítik a bizonyítatlan betegséget. Ezenkívül az orvosi intézkedések körébe tartozik az, ami a fertőzésveszélyt hivatott csökkenteni, hogy az anyának és gyereknek a várandósság első hat hete során vírusellenes szereket adnak. Egyetlen anya sem szeretne kárt okozni a gyerekének, ezért teljesen megbízva a fejlett egészségügyi rendszerünkben, beveszi a gyógyszereket, miközben az orvosi „szakértők” és a nő jóhiszeműen épp az ellenkezőjét teszik, visszafordíthatatlanul károsítják a kisbaba ártatlan szervezetét. Az, hogy ezáltal károsodás alakul ki, amelyeket tovább is örökítenek ugyan ott áll a szórólapon és a különböző tudományos tanulmányokban, de egyetlen orvos sem utal ezekre.

A tudományos oldal komoly figyelmeztetései ellenére továbbra is töretlenül alkalmazzák az antiretrovirális eszközöket az anyáknál és gyermekeiknél. Amennyiben az anya nem tartja be a szükséges előírásokat, fennáll a veszély, hogy elveszíti a gyermeke feletti felügyeleti jogot és akár még a gyermekét is elvehetik tőle. Ezt tiszta fasizmusnak és az emberek iránti megvetésnek nevezhetjük, ami valójában összetartozik.

A HIV-tesztek fatális következményének ékes bizonyítéka a ma 21 éves Lindsey Nagel, akit 1991-ben csecsemőként fogadott örökbe egy amerikai család. A gyermeknek szülőhazájában, Romániában három hónapos korában negatív lett a HIV-tesztje, de Amerikában egy későbbi vizsgálata pozitív lett, és mivel a szülők halálosan féltették a gyermekük életét, beadták neki a javasolt gyógyszereket. A gyermeknél komoly lábfájdalmak jelentkeztek és megállt a fejlődésben. A nagypapa véletlenül olvasott egy cikket Prof. Dr. Peter Duesberg AIDS-kritikustól, ami azt javasolta a szülőknek, hogy azonnal hagyják abba a gyógyszert. Amikor ezt megtették, két hónapon belül eltűnt a lábfájdalom és minden más tünet. Mi áll akkor az AIDS-kitaláció mögött? Ez valójában ideális lehetőség arra, hogy az emberek feletti abszolút hatalmat megszerezzék. A kellemetlen embereket gyorsan és hivatalosan ki lehet iktatni, kitűnő születéskontrollt lehet végrehajtani, és egész családokat lehet genetikailag teljesen megsemmisíteni, kifogást lehet találni arra, hogy a szülőktől elvegyék a gyerekeket, tömeges abortuszt lehet végrehajtani, az embereket beteggé lehet tenni és betegként tartani, és még sok minden mást. Tehát ez egy univerzális eszköz ahhoz, hogy az embereket világszerte kontrollálni, és ha úgy akarják, akkor megzizedelni lehessen.

Ez akár úgy is hangozhat, mint egy összeesküvéselmélet, de ha valaki ismeri az adatokat, akkor hamar meglátja ezen megvetendő módszerek nagyságrendjét. A WHO-t pedig a gyógyszeripar finanszírozza. Rossz az, aki rosszra gondol.

Olyan világban élünk, ahol a hatalmat az ipar birtokolja a kormányok felett is. Aki ma még mindig azt gondolja, hogy alkotmányos államban él, vagy akár demokráciában, az nem csak naiv, de sokkal veszélyesebb, mert buta is, hiszen önmagát és családját is áldozattá tette. Klinikánkon 2001 óta 96 úgynevezett AIDS-beteget kezeltünk. A kezelések nagyon egyszerűek voltak. Elhagytuk az immunrendszert tönkre tevő gyógyszereket, megerősítettük az immunrendszert és a betegek végül ismét egészségesek lettek és a mai napig azok. Hiszen nem létezik a HIV-vírus, és vírus nélkül az AIDS nevű betegség sem – ezt mindenki számára világossá kellene tenni. Ami az igazi immungyengeséget okozta, az valójában az úgynevezett AIDS-gyógyszer volt. Mi nagyon kedvező áron kezeljük az AIDS-beteget, mivel, ha három AIDS-betegnek nyilvánított páciens együtt jelentkezik kezelésre, akkor a kezelési költségeket csak egy személyként számoljuk, amit, ha hárommal elosztanak, akkor nagyon kedvező. Ezáltal szeretnénk megalapozni a tényeket és jelzéseket adni egy olyan embertelen társaság ellen, aki a halottakon is átgázol.

Üdvözlettel,

Dr. mult. Johann Menser